

Для суб'єктів господарювання – здобувачів ліцензій!

Державна регуляторна служба України (далі – ДРС) як спеціально уповноважений орган з питань ліцензування згідно з нормами Закону України від 02.03.2015 № 222-VIII "Про ліцензування видів господарської діяльності" (далі – Закон № 222) здійснює методичне керівництво, інформаційне забезпечення діяльності органів ліцензування.

Відповідно до вимог статті 5 Закону № 222 при спеціально уповноваженому органі з питань ліцензування (ДРС) створено Експертно-апеляційну раду з питань ліцензування (далі – ЕАР), що є постійно діючим колегіальним органом.

Одним з обов'язків ЕАР є розгляд скарг здобувачів ліцензії, ліцензіатів на дії (бездіяльність) органу ліцензування щодо порушення законодавства у сфері ліцензування.

ЕАР за результатами розгляду скарг приймає рішення: - задовольнити скаргу ліцензіата чи здобувача ліцензії на дії (бездіяльність) органу ліцензування щодо порушення законодавства у сфері ліцензування;

- залишити скаргу ліцензіата чи здобувача ліцензії без задоволення (відхилити скаргу);

- рекомендувати спеціально уповноваженому органу з питань ліцензування зобов'язати орган ліцензування усунути виявлені Експертно-апеляційною радою з питань ліцензування порушення законодавства у сфері ліцензування.

За результатами розгляду рішень ЕАР спеціально уповноважений орган з питань ліцензування (ДРС) видає протягом п'яти робочих днів з дня ухвалення відповідного рішення ЕАР розпорядження про розгляд скарги (у разі задоволення скарги зобов'язує орган ліцензування **скасувати рішення органу ліцензування, яке оскаржується, або вчинити (не вчинити) певні дії, спрямовані на усунення порушень законодавства у сфері ліцензування**).

Розпорядження спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування, прийняті в межах його повноважень, є **обов'язковими до виконання органами ліцензування**, юридичними особами всіх форм власності, а також фізичними особами – підприємцями (абзац перший частини другої статті 4 Закону № 222).

Отже, Законом № 222 передбачений механізм досудового врегулювання спорів між органами ліцензування та здобувачами ліцензій /ліцензіатами.

При цьому, виходячи з норм Закону № 222, здобувачі ліцензій, ліцензіати мають право звернутися до ЕАР зі скаргою на дії або бездіяльність відповідного органу ліцензування, якщо вважають, що такими діями чи бездіяльністю орган ліцензування порушив вимоги законодавства у сфері ліцензування. Серед них рішення: про залишення заяви про отримання ліцензії без розгляду; про відмову у видачі ліцензії або у переоформленні ліцензії; про зупинення дії ліцензії повністю чи частково; про анулювання

ліцензії повністю чи частково; розпорядження (або інший розпорядчий документ, припис) про усунення порушень ліцензійних умов.

Найчастіше надходять скарги від здобувачів ліцензій/ліцензіатів з порушенням строків оскарження рішень органів ліцензування до ЕАР, тобто, коли рішення, що оскаржується вже набрало чинності. Здебільшого, це рішення про анулювання ліцензій.

У таких випадках, скаржником втрачається право на оскарження дій (бездіяльності) органу ліцензування щодо порушення законодавства у сфері ліцензування до ЕАР.

Якщо ліцензіат **протягом строку набрання чинності рішенням** органу ліцензування про анулювання ліцензії або зупинення дії ліцензії повністю або частково подає скаргу до ЕАР, **дія цього рішення органу ліцензування зупиняється** (про що вноситься запис до ліцензійного реєстру) до дня внесення спеціально уповноваженим органом з питань ліцензування до Реєстру розгляду скарг здобувачів ліцензії, ліцензіатів на дії (бездіяльність) органу ліцензування щодо порушення законодавства у сфері ліцензування відомостей про розпорядження спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування за результатом розгляду скарги ЕАР (частина дев'ятнадцята статті 16 Закону № 222).

Водночас, згідно з частиною другою статті 55 Конституції України кожному **гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності** органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Порядок звернення до суду регламентований процесуальним законодавством, зокрема Кодексом адміністративного судочинства України.